

На тая тема съ общо увлѣчение продължиха разговора женитѣ. На младитѣ сърцата бѣха силно засегнати. Сякашъ тѣхенъ личенъ бѣше тоя въпросъ.

Слънцето догонваше най-високата точка въ небето. Гошко бѣше облѣченъ въ нови дрехи. Той се смѣеше, гукаше, бръщолевѣше. Бѣше много разположенъ. Навѣрно разбираще, че днесъ е предметъ на внимание за всички. Баба изнесе отъ кѣщи симидената пита. Върху нея бѣха сложени напрѣстѣкъ, писалка, ножъ, житенъ класъ и още много други дребулии. Стрина сложи Гошко, изправи го опрѣнъ на нейнитѣ колени. Придържаше го, наведена надъ него. Две три крачки далече срещу него баба приклепнала снишено държеше питата съ разнитѣ нѣща отгоре. Тя се мъчеше да привлѣче Гошкото внимание, за да пристѣпи самъ къмъ нея. Скоро той съгледа нѣщата и трѣгна къмъ питата, като политаше ту въ дѣсно, ту въ лѣво. Най после приближи и широко отвори усмихнати очи. Посегна съ треперлива ржчица и сграбчи ножа. Всички жени зеха необуздано да се смѣятъ и низко почти шепнишкомъ да казватъ: „комита ще бжде, комита!“

Всѣки отъ предметитѣ върху питата имаше пророчески смисълъ. Ако земѣше детето напрѣстѣка — значеше, ще стане или абаджия, или кожухарь. Ако изберѣше писалката, ще стане даскалъ, ученъ човѣкъ. Ножа означаваше комита, житния класъ — земледѣлецъ. И тъй избора на всѣки предметъ значеше нѣщо отдѣлно.

Баба никакъ не се израдва на Гошковия изборъ. Тайнитѣ похождения на нейния синъ, страшнитѣ пѣтица, по които бѣше трѣгналъ, каква мъка ѝ причиняваха, сама знаеше.

Обичая още не бѣше довѣршенъ. Една отъ женитѣ отстрани отъ питата всички предмети. Стрина придържаше правъ Гошко, който се мусѣше, че му отнеха ножа отъ ржцетѣ. Баба дигна питата, доближи я хоризонтално надъ Гошковата глава. Прихвана съ две ржце отъ едина край питата, а срещния край други две ржце прихванаха. По даденъ знакъ сломиха питата на две половини. Следъ това баба взе да чупи